
[p1]

Gent, 23 Dec. '89.

Mijn waarde Heer Gezelle,

Ik en kan U niet zeggen hoe aangenaam uw schrijven van eergister mij verrast heeft. Wat? Ik bewonderd worden door een meester als gij! Waarlijk, gij zoudt mij wel een beetje hoovaardig gaan maken.

Wel gebruik ik het ontkenwoordeken en min dan gij; doch daarom verstoot ik het niet, maar bezig het elken keer, dat ik daarmee een wangeluid vermijden kan; zoo, bij v., wanneer ik, in eenen loochenenden zin, twee gelijkkluidende medeklinkers wil gescheiden houden, schuif ik het mollige, donzige letterpaar, als een doddeken watte, tusschen beiden, opdat ze tegen malkander niet zouden stampen. Zoo deed ik thans, aan 't hoofd van dit mijn briefken. Elders

[p2]

ook meermaals; onder anderen, in de volgende plaats uit mijn gedichtjen: Eene welbeminde.

U, geen fleeming van Sirenen,

geen tempelsoprano, geen Diva's gezang

en kan zoo diep in de borst mij dringen

als úwer stemme wonderklank.

En ware ik de gelukkige dichter van O, 't ruischen van het ranke riet!, ik zou het vers:

hoe dikwijls dikwijls zat ik niet

veranderen in:

hoe dikwijls dikwijls en zat ik niet.

Gij wendt het ook dus niet overal aan: bij v. in hetzelfde dichtjen: aanschouwt u niet, luistert niet, verstaat hij niet, uw stem is zoo verachtlijk niet; mijn ziel misacht uw tale niet. verwerp toch ook mijn klachte niet.

Wat nu den uitgang der verkleinwoordjes betreft, ik gebruik ze gaarne beiden ook, afwisselend. Gij ook, bemerk ik met genoeg;

en sloeg uw zwakke stapjes ga

God zeide: “waait!...” en ‘t windje kwam

en ‘t windje woei...

De uitgang tje komt stellig eerst ons

..... [p3]

op de tong of in de pen, bij naamwoorden eindigende met n of t of d: rietje, liedje, vlietje, pietje, steentje, beentje, dichtje, lichtje, wichtje, enz. Er zijn zelfs dergelijke woorden, bij welke de uitgang eken of ken geenszins denkbaar is; als in de spreuk: Loontje komt om zijn boontje. Poog het eens anders te zeggen.

De beide uitgangen acht ik dus, mijns dunkens, met recht, als ten volle gewettigd, al kennen de Hollanders, in hunne schriften althans, er maar éénen van.

Ik dank u ook hartelijk voor het afdruksel van uwe kleine vertaling¹ en bied u de vereenigde groetenissen van mijne vrouw en van mij, hoogachtend, aan

Uw [*dienstwillige*] collega

D^r. Am. De Vos

.....

1 Gedachtenisprentje met als titel Geheem voor de moeder van Domenico Macry-Correale. Met Italiaans gedicht van Domenicus Macry-Correale vertaald in het Nederlands door Guido Gezelle.

Briefbeschrijving

Verzender	De Vos, Amand
Ontvanger	[Gezelle, Guido]
Verzendingsdatum	23/12/1889
Verzendingsplaats	Gent (Gent)
Annotatie	Adressaat gereconstrueerd op basis van de aanhef.
Annotatie	Adressaat gereconstrueerd op basis van de aanhef.

Documentbeschrijving

Fysieke bijzonderheden

Drager	dubbel vel, 179x111 wit papiersoort: 3 zijden beschreven, inkt
Staat	volledig
Vormelijke bijzonderheden	watermerk: afbeelding, Original Crown Mill

Bewaargegevens

Land	België
Plaats	Brugge
Bewaarplaats	Guido Gezellearchief
ID Gezellearchief	6242
Bibliotheekrecord	https://brugge.bibliotheek.be/detail/?itemid=library/v/obbrugge/gezelle12585

Inhoud

Incipit	Ik en kan U niet zeggen hoe
---------	-----------------------------

Tekstsoort	brief
Talen	Nederlands

Gevolgde codeerpraktijk

De tekst werd diplomatisch getranscribeerd, en aangevuld met een editoriale laag.

De oorspronkelijke tekst werd ongewijzigd getranscribeerd; alleen typografische regeleindes en afbrekingstekens, en niet-betekenisvolle witruimte werden genormaliseerd.

Auteursingrepen in de tekst (toevoegingen, schrappingen), en latere redactie-ingrepen (schrappingen, toevoegingen, taalkundige notities) door de lezer werden overgenomen en expliciet gemarkeerd.

Voor een aantal tekstfenomenen werden naast de oorspronkelijke vorm ook editeursingrepen opgenomen in de transcriptie: oplossingen voor niet-gangbare afkortingen en correcties voor manifeste fouten. Daarnaast bevat de transcriptie editeursingrepen ter verbetering van de leesbaarheid (toevoegingen, reconstructies) of ter motivering van transcriptie-beslissingen (aanduiding van onzekere lezingen, weglating van onleesbare tekst). Alle editeursingrepen worden expliciet gemarkeerd.

Colofon

Titel	23/12/1889, Gent, Amand De Vos aan [Guido Gezelle]
Editeur	Rik Van Gorp; Universiteit Antwerpen
Wetenschappelijke leiding	Els Depuydt
Partners	Openbare Bibliotheek Brugge (Guido Gezellearchief); Centrum voor Teksteditie en Bronnenstudie (Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letteren); Instituut voor de Studie van de Letterkunde in de Lage Landen (ISLN) (Piet Couttenier, Universiteit Antwerpen); Guido Gezellegenootschap
Uitgever	Guido Gezellearchief, KANTL/CTB
Plaats van uitgave	Brugge, Gent
Publicatiedatum	2022
Beschikbaarheid	Teksten en afbeeldingen beschikbaar onder een Creative Commons Naamsvermelding - Niet Commercieel licentie.
Disclaimer	De editie van de Guido Gezellecorrespondentie is het resultaat van een samenwerkingsproject met vrijwilligers. De databank is in opbouw, aanvullingen en opmerkingen kunnen gemeld worden aan els.depuydt@brugge.be .

Citeren

Een brief kan worden geciteerd als: [Naam van editeur(s)], [brieffschrijver aan briefontvanger, plaats, datum]. In: GezelleBrOn, Wetenschappelijke editie van de correspondentie van Guido Gezelle. [publicatiedatum] Available from World Wide Web: [link]
